

Bihari Lajosné

Ez az én édesanyám, Bihari Lajosné, született Weisz Ella. A fénykép 1944. augusztus 6-án készült (a fényképen látható a ruhájára varrt sárga csillag), ez volt a menlevélre rátéve. Ő Szatmárnémetin [A Szatmár vm.-ben lévő városnak 1910-ben közel 35 ezer lakosa volt. Vallásfelekezetek szerint a lakosok a következőképpen oszlottak meg: 20-20% volt a római, ill. görög katolikusok aránya, 38% a reformátusoké és 21% az izraelitáké. A város a trianoni döntést követően Romániához került. -- A szerk.] született, később az egész család átköltözött Budapestre. Kalapos volt, de miután 1929-ben férjhez ment, abbahagyta a munkát. Egyedüli gyerekük voltam, mert szüleim mindenből a legjobbat akarták adni nekem. Édesanyámmal az egyetlen komoly konfliktus 7-8 éves koromban történt A játszótéren voltam, mikor a Vöröskereszt kakaóskávét és kenyeret osztogatott a gyerekeknek, és én is ettem belőle. Édesanyám, amikor megtudta, nagyon mérges lett, mert amint

mondta, elvettem más gyerek elől az ételt, pedig nekem nem volt szükségem rá.